சுந்திணர (ஆழ்வேர்)
ஸ்ரீராவிடக்கருவியா

T. D. K. C. No. 1331

M. No.

A-1586

Y5924
M80

J14654

.654

THE

DRAVIDA KSHATRIYAS,

BEING

A SHORT ACCOUNT OF THE SECOND OF THE FOUR GREAT HINDU CASTES AMONG THE TAMULIANS:

BY

SAMUEL SURCUNER, B. A.

திராவிடச்சத்திரியர்.

MADRAS:
KALARATNAKARAM PRESS.
1880.

2

THE

DRAVIDA KSHATRIYAS,

BEING

A SHORT ACCOUNT OF THE SECOND OF THE FOUR GREAT HINDU CASTES AMONG THE TAMULIANS:

BY

SAMUEL SURGUNER, B. A.

38/4/80

திராவிடச்சத்திரியர்.

MADRAS:
KALARATNAKARAM PRESS.
1880.

Y5924
M80

114654

PREFACE.

I have compiled these pages for the benefit of the mass of the people, and in so doing, I have taken care not to make use of those ancient indigenous treatises which have been written exclusively on caste; the object in view being simply to show from a few passages taken from Standard Tamil Works of indisputable authority that there were, and there are, Kshatriyas as well as Brahmins among the Tamulians.

Caste system has become a thing of the past and it is not to be found in its entirety or purity either in Tinnevelly or elsewhere. It has undergone a great change during the last six or seven hundred years that have elapsed since the downfall of the ancient native dynasties, one of whose duties is said to have been to see to the preservation of the order and integrity of each of the castes; and it is therefore absurd to judge of the caste rank of any class of people from the so-called social position they may appear to occupy now.

Short accounts of some of the castes of Southern India have been written by some Europeans in this country, among whom, so far as South Tinnevelly is concerned, Bishop Caldwell, of Edeyengudy, may be considered to be the chief. All other writers of the present day have, in fact, made the Bishop their sole authority, and it is but just to inquire from what source the Bishop has borrowed his own information. He published in London, in 1850, a book on "The Tinnevelly Shanars," in which at page 5 he writes: "In the absence of historical records and monuments, it is impossible to gain satisfac-

tor, information respecting the origin and history of the caste. Such particulars as I have been able to ascertain were picked up amongst the ashes of well-nigh extinct traditions." In one of his later writings, he first tells us in one place that from certain customs obtaining among the Shanars he is inclined to "connect them with the Sudra group of castes," and then says that from some other habits and usages they may be supposed to belong to "the group of castes inferior to the Sudras," while again almost in the same breath he adds that some among them are entitled to be classed with the gentry of the province." See Tinnevelly District Manual pp. 16 and 17. Considering, however, the changes that have come over the country during the last thirty years, it is perhaps no wonder that much light should now have been thrown upon a subject on which thirty years ago there were no better authorities accessible to consult than old wives' fables; but the idea of a Shanar being equal, inferior, and superior to a Sudra is one that passes the comprehension of the readers, and speaks for no clear thought in the mind of the writer. The Census Report for 1871, by Dr. Cornish, is a work of much less creditable authority on questions of caste. "The subject of caste divisions among the Hindus," the Doctor first premises, "is one that would take a life-time of labour to elucidate. It is a subject upon which no two divisions, or sub-divisions, of the people themselves are agreed, and upon which European authorities who have paid any attention to it differ hopelessly." Then as to his own Report he testifies: "Many learned missionaries and native officials acquainted with the habits and customs of the people have been consulted, and their opinions collated on definite questions, but the replies, as a rule, have been so contradictory as to raise suspicion in regard to the value of the testimony."

Without entering into further unedifying details, I shall here confine myself to the remark that European writers have not as yet addressed themselves to the proper source or sources from which they could have gathered satisfactory information as regards the antecedents of the Santor Race, although it cannot be supposed that they will always spurn the guidance of natives on a subject with which they say they are but imperfectly acquainted, or that they will try to support their own rambling statements by nothing but their sneers at the arguments of others.

I wish to take this opportunity of acknowledging my obligations to that able work of the late Reverend S. Winfred, entitled "Santorkulamarapukattal," to which I am indebted for many valuable suggestions and quotations.

SAM: SURGUNER

திராவிடச்சத்திரியர்.

பூலோகத்தில் ஆணும்பெண்ணுமாகிய ஒரேதாய்தந்தையரிடத்தில் மனிதர் உற்பத்தியானநாள்முதல் அப்புறம் கொஞ்சக்காலம்வரையில் அவர்களுக்குள் சாதிபேதம் இருந்ததில்லை.

2. ஆனால் அவர்கள் மிகுதியாய்ப்பெருகிப் பலஇடங்களிலும்போய்க் குடியேறும்படி நேரிட்டபோது அவர்களுக்குள் பலவிதமான வகுப்புகளும் பிரிவுகளும் உண்டாயிற்று. கிறிஸ்துவுக்குமுன் 2233-ம் ௵ கட்டப்பட்ட பாபேல் கோபுரம் காரணமாக வுண்டான பாஷை வித்தியாசங்களும் முக்கியமானவைகள். அப்போது பாஷைகள் வேறுபட்டுப் பிரிந்ததோடே அந்தந்தப்பாஷையைப் பேசிய மனிதரும் வேறுபட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், ஆற்றுப் படலம், 18-வது பாடல்:

காத்தகூன்மள்ளர்வெள்ளக்
கலிப்பறைகறங்கக்கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த்திவலைபொன்னு
முத்தொடுதிரையின்வீசி
நீத்தமாந்தலையவாகி
நிமிர்ந்துபார்கிழியநீண்டு
கோத்தகாலொன்றிலொன்று
குலமெனப்பிரிந்தவன்றே.

இப்பாட்டில் குலமொன்றாயிருந்தது அநேகமாய்ப் பிரிந்தது போல ஆறு பலகால்வாய்களாகப் பிரிந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

3. பல்பாஷைக்காரரும் ஒருவரோடொருவர் கூடியும் வர்த்தகம்முதலிய காரணங்களால் கலந்தும் ஒருவரையொருவர் செயித்தாக்கிரமித்தும் வந்ததினாலே பின்னும்நூதனமான பாஷைகள் உண்டாகவும் பழையவைகளில் சிலமங்கி அழிந்துபோகவும் இடமுண்டாயிற்று.

4. இப்படியுண்டான பாஷைகளில் அநேகத்தை நாமும் நம்முடையதேசத்தில் பார்க்கிறோம். அவைகளில் ஒன்று முற்காலத்தில் அதிகப்பிரபலமாயிருந்த வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதம் என்பது ஒன்று. நாம்பேசுவது தமிழ் என்றும் தென்மொழியென்றும் தென்கலையென்றும் திராவிடம் என்றும் சொல்லப்படும். ஆந்திரம் என்றதெலுங்கு பேசுகிறவர்களும் நமக்குள்ளேயிருக்கிறார்கள். இவைகளில் சமஸ்கிருதம் இறந்தும் தமிழும் தெலுங்கும் இன்னும்பேசப்படும் பாஷைகளாய் நிலைத்திருக்கின்றன. தமிழர் தங்கள் சொந்தப் பாஷையோடே சமஸ்கிருதத்தையும்படித்து விருத்திபண்ணி வந்தார்கள்.

நைடதம், சுயம்வரப்படலம், 7-ம் பாடல்:

சிற்பநூல்சுழியக்கற்றோர்சித்தரித்தென்னவாய்ந்த
பொற்புறுகொடியவேற்கட்பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்
பற்பலதேயவேந்தர்பொருதலிற்பாஷைதேர்வான்
அற்புடனவருக்கேற்பபாஷையினுறைவர்மாதோ.

இக்கவியில், பற்பலதேய அரசரும் தமயந்தியின் கலியாணத்தை விரும்பிவந்திருந்ததினால் அவர்கள் கீர்வாணத்தில் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. சுயம்வரத்துக்கு தமிழ் அரசரும் வந்திருந்தார்கள்.

5. பெருங் கூட்டத்தாராகிய இந்தப்பாஷைக்காரருள் அருந்தமிழ்ப் பார்த்துவந்த பிராமணரும், செங்கோல்பிடித்துப் பட்டையம்சேர்த்து அடக்கியாளும் சிட்டபரிபாலனஞ்செய்து குடிகளைக்காத்துவந்த சத்திரியரும், வர்த்தகஞ்

செய்து சனங்களுக்குவேண்டிய நற்பொருள்கள் அளித்து உபகாரஞ்செய்த வைசியரும், இம்மூவருக்கும் ஊழியஞ்செய்து உயிர்த்துணையாயிருந்த சூத்திரரும், இருந்தார்கள். சுத்த சாதியான இந்தநாலையுந்தவிர சங்கரசாதியு முண்டு. இந்நால்வருணத்துள் உயர்குலத்தந்தைக்கும் இழிகுலத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் அனுலோமர்; இழிகுலத்தந்தைக்கும் உயர்குலத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் பிரதிலோமர்; அனுலோமத்தந்தைக்கும் பிரதிலோமத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் அந்தராளர்; பிரதிலோமத்தந்தைக்கும் அனுலோமத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் விராத்தியர்.

6. இவர்களில் சமஸ்கிருதகுருக்கள் வகுப்பார் பிராமணரென்றும் திராவிடகுருக்கள்மரபார் பார்ப்பாரென்றும், சமஸ்கிருத அரசகுலத்தார் சத்திரியர்என்றும் திராவிட அரசகுலத்தார் சான்றோர் என்றும் சொல்லப்பட்டுவந்தனர். பிராமணரும் சத்திரியரும் பார்ப்பார் சான்றோர் என்று வடமொழியில் சொல்லப்படாததுபோலவே பார்ப்பாரும் சான்றோரும் பிராமணர் சத்திரியர் என்று தமிழில் சொல்லப்படவில்லை. தமிழ் அகராதிகளாகிய நிகண்டு என்னும் நூல்களைப்பார்த்தால் தமிழருக்குள் பார்ப்பாரும் சான்றோரும் இருந்தார்கள், பிராமணர் சத்திரியர் இருந்ததில்லையென்று கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக பிராமணரும் பார்ப்பாரும், சத்திரியரும் சான்றோரும், தாரதம்மியத்தில் வித்தியாசமில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் பேரில்வித்தியாசப் பட்டிருந்தார்கள்.

அடியில்வரும் பாடல்களைப்பார்க்க.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல்
5-வது சூத்திரம்:

அந்தணர்திறத்துஞ் சான்றோர் தேஎத்தும்
அத்தப்பிறப்பிற்றோர் திறத்திலும்.

என்று சொல்லியிருப்பதில், அந்தணர்குலம் சான்றேர்குலம் பிறகுலம் எனச்சாதிப்பேர்கள் வரிசைக்கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வெற்றிவேற்கை, 60-வது சூத்திரம்:

சான்றோரில்லாத்தொல்பதியிருத்தலின்
தேன்றேர்குறவர்தேயநன்றே.

என்பதில் சான்றேர் என்று வருவதை உரையாசிரியர்கள் அறிவுடைய இராசாக்கள் என விவரித்திருக்கிறார்கள்.

பஞ்சகாவியத்திலொன்றாகிய சீவகசிந்தாமணி
நாமகளிலம்பகம், 361-வது கவி:

கூற்றமஞ்சுங்கொன்னுனையெஃகினையாளு
மாற்றமஞ்சுமின்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்தப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

இதற்கு நச்சினார்க்கினியாருரை: இளையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றேர் உள்ளிட்டோருங்கூடி சீற்றத்தப்பிற் புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க.

இதில் புண்ணியர் என்று கவியில்வருவதற்கு பார்ப்பார் சான்றேர் உள்ளிட்டார் என்று நச்சினார்க்கினியார் வியாக்கியானஞ்செய்திருக்கிறார். இங்கிலீஷில் கருத்தெழுதிய பவர் (Dr. Bower) பண்டிதர் புண்ணியர் என்பது அருகசமயத்தார் என்றும் இந்த இடத்தில் சீவகனுடைய இனத்தாருக்கும் பார்ப்பாருக்கும் இந்தப்பெயர் வந்திருக்கிறதென்றுஞ் சொல்லுகிறார். இவ்விதமாக சத்திரியனை சீவகனுக்கு இனத்தார் சான்றேர் என்றசாதியார் என்பது தெளிவாய்த்தோன்றுகிறது.

பொய்யாமொழிப்புலவர்பாடிய தஞ்சைவாணன்
கோவை, வரைதல், 366-ம் பாடல்:
சான்றோர் மீண்டுவந்து அந்தணரையுஞ்
சான்றோரையு முன்னிட்டு
வரைதற்கொருப்படுத்தக்கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறல்.

சேலார்வயல்தஞ்சைவாணன்றென்மாறையின
வேலானைவெம்பிறர்வேட்டவர்யார்மணம்வெண்டுகிலின்
பாலாரமணிப்பொற்கடலாடையும்கையுக்கண்
மாலாயினவிவ்வுலகிருவாயினன்மாதருமே.

இதில் அரசனுருக்களாகிய அந்தணரையும் பக்தர்களாகிய சான்றேரையும் வைத்துக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டான் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

ஒட்டக்கூத்தன்பாடிய குலோத்துங்கன்கோவை,
வரையியல், 417-ம் பாடல்:

சான்றோரந்தணரும்
பறந்துறந்தமணியும்
னின்றேறுகொம்பமலி
கரியவிருந்தாதவளர்
தேன்றோய்பலகைதுர்ச்சைத்
குடிந்தருள்கன்செனன்றுவப்பின்
யான்றேர்புகழ்மன்னனைத்திலை
மூன்றிரின்மகிழ்தனவே.

இதிலப்படியே அரசன் கலியாணத்தில் சான்றேர் அந்தணர் என்ற இரண்டுசாதியாரும் இருந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள், 12-ம் அதிகாரம்,
நடுவுநிலைமை, 8-ம் பாடல்:

சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

இதற்குரையெழுதிய பரிமேலழகர் இவ்வதிகாரம் 10-ம் பாடலின்கீழ், இதில் சான்றோர் என்றது உழவைப்[illegible]ரை யும் 10-ம் பாடல் வாணிகரையும் நோக்கின. அவ்விருதிறத்தாருக்கும் இவ்வறம் (கம்வுதியமை) வேறாகச்சிறந்தமையின் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம்
இலங்கையிடை கப்படலத்தில்:

அந்தணர்வணிகர்வேளாண்மரபினராவிராயினும்
சந்தனியுயத்துவள்ளர்சடையனேயனையசான்றோ
ருய்ந்தனமடியேமென்றுருவகையாறவிகாணா
வந்தனரிராமன்கோயில்மங்கலந்துரியமார்க்கவே.

என சடையகுலத்தாரும் சிராமரின் திருக்கோலங்காணவந்திருந்தார்கள் என்றும் அதில் இரண்டாங்குலத்தவர் சான்றோரெனப்பெயர்படைத்தவர் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆதலாலுக வடமொழியில் பிராமணர் சத்திரியர் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் தமிழில் பார்ப்பார் சான்றோர் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்போது பார்ப்பார் பிராமணர் என்று சொல்லப்பட்டுவருவதால் சான்றோரும் சத்திரியர் என்று சொல்லப்படுவதில் குற்றமில்லை. "பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும் வழுவலகால வகையினனே" என்று நன்னூலாசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

7. பார்ப்பாருக்கு பிராமணர் என்னும் பெயர் சுமார் கி. பி. 1400-ம் வருடத்தில் பாண்டியராச்சியம் தெலுங்கர் வசமானதின்பின்தான் வந்ததென்பதில் சந்தேகமில்லை. சருத்தாக்கள் ஆளுகையில் 1545-ம் வருடத்தில் அக்கிராகரங்கள் ஏற்பட்டனவென்றும், தமிழர்களின் [illegible] இக்கிராமங்களிலே ரமாய் ஆளுக்கு 12 மரக்கால் விரைப்பாடுள்ள [illegible] நிர்வையில்லாமல் சர்வமானியமாகக் கொடுக்கிறதாகச் சொல்லி பிராமணர்களைக் குடியேற்றினார்கள் என்றும், தருமாசனம்

இனாம் முதலியவைகள் அநேகம்பிராமணருக்குக் கருத்தாக்கள் கொடுத்தார்கள் என்றும் தெரிகிறது. இவ்விதமாய்ப் பிராமணர் என்று சொல்லப்பட்ட தெலுங்கவேதியர் தமிழ்நாட்டிற் குடியேறியபின்னர்தான் பார்ப்பாரும் பிராமணர் என்னும் பெயரைப்பெற்றிருக்கலாம்.

8. இப்போது சர்க்கார் கணக்குகள் முதலியவற்றில் திராவிடப்பிராமணர் அல்லது தமிழ்ப்பிராமணர், [illegible] பிராமணர் அல்லது ஆந்திரப்பிராமணர், கன்னடப்பிராமணர் முதலியசாதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதன்றோ [illegible]ணலாம். திராவிடச்சத்திரியர் முதலானசாதியாரில்லையாகுல் திராவிடப்பிராமணர் எங்கேயிருந்து வந்தார்கள்.

9. மேலே தமிழ்நூல்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லிய [illegible] விளங்குகிறபடி தமிழ்நாட்டில் சத்திரியருக்கு சான்றோர் என்னும் பெயர் வந்திருக்கிறது. அப்பதமானது சால் என்னும் வினையடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகால பலர்பால் வினையாலணையும் பெயர். அது சான்றவர் சான்றார் என்னும் ரூபங்களைப்பெற்றும் வரும்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ளொன்றாகிய
அறநெறிச்சாரத்தில்:

தான்பிறந்தவின்னினைத்துதன்னைக்கடைப்பிடித்துத்
தானாப்பிறராற்சாற்றப்படுவார்க்கு - தான்பிறரால்
சாற்றவேண்டாதான்சான்றோராலேசாரும்
பாற்கவெனவாழ்ந்தனன்று.

என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதின்பொருள் ஒவ்வொருவனும் பெருமையிருந்து வாழவிரும்பினால் சான்றோராகிய அரசகுலத்தாரால் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கவிதமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதே.

அப்படியே பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த
திரிகடுகம் 32-வது பாட்டில்:

"சான்றாருட் சான்றானெனப்படுதலெஞ்ஞான்றுந்
தேய்க்காருட் டேய்ந்தானெனப்படுதல் - பாய்ந்தெழுந்து
கொள்ளாருட் கொள்ளாதகூறாமையிம்மூன்றும்
நல்லாள்வழங்குநெறி."

என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கும் சான்றாண்மை நிறைந்த அரசகுலத்தாருக்குள் நிச்சயமாகவே சான்றாண்மை நிறைந்தவனென்று ஒப்புக்கொள்ளும்படி நடந்துகொள்ளுதல் அம்மேன்மக்களுடைய கருத்து என்பதே தாற்பரியம்.

திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு 30-ம். பாட்டில்: மரபினிற் சான்றோனாகிய நாயனார் என்றும், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், 11-ம். பாட்டில்:

"ஈழக்குலச்சான்றோ ரெயினனூர்வா
ழேனாதிநாதனுரிமையனிற்றைத்
தாழத்தொழுமரபார்படைவாளாற்றுந்
தன்மைபெறுவரிகுசன்மரிறமேற்று
வாழத்திருநீறுசாத்தக்கண்டிமருண்டார்
தெருண்டார்கைவாள்விடார்கோ
வீழக்களிப்பார்போனினேயாக்கை
விடுவித்துச்சிவனருளேமேவினாரே."

பெரியபுராணத்தில் ஏனாதிநாதநாயனார்
புராணம், உ-ம். பாட்டில்:

"வேழக்கரும்பினொடுமென்கரும்புதண்வயலிற்
றாழக்கதிர்சாலிதானோங்குந்தன்மையதாய்
வாழக்குடிதழைத்துமன்னியவப்பொற்பதியில்
ஈழக்குலச்சான்றாரேனாதிநாதனார்."

என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது.

பெரியபுராண வசனத்திலும் இந்நாயனார் சான்றார் குலத்தில் அவதரித்தவரென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்புராணத்தில் சான்றாரென வருவதற்கு சான்றோர் என்றும் பாடம். ராட்லர் (Rottler) அகராதியில் ஏனாதிநாதனார் ஈழக்குலச் சான்றோர் என்று சொல்லியிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்து அமெரிக்கன் மிஷியோனால் அச்சடிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் சான்றார் ஒரு சாதியார் என்று மாத்திரம் குறித்திருக்கிறது.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள், பொருட்பால்,
99-வது அதிகாரம் சான்றாண்மை,
10-வது பாடல்.

"சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை."

இதில், பூமிபாரந்தாங்கிய சான்றவருக்குச் சான்றாண்மையாகிய லட்சணங்குறைந்தால் அப்பூமியானது தன் சுமையைத் தாங்கமாட்டாதென்று சொல்லியிருக்கிறது.

கம்பராமாயணம், கிட்கிந்தாகாண்டம், அரசியற்
படலம், 50-வது கவி:

"ஆன்றவர்க்குரியதாயவரசினைத்திருவிற்பால்
என்றனக்குரியதாயகருமமுயற்றற்கொத்த
சான்றவரின்னிலையாகலாற்றருமத்தானே
போன்றநீயானேவேண்டவந்தலைபோதியென்றான்."

இக்கவியில் ஸ்ரீராமர் அனுமானைப் பார்த்து அரசகுலத்தாருக்குரிய இராசாங்கத்தை நீ மன். [illegible]க்க அரசர் உன்னிலும் உயர்ந்தவர்கள் இல்லையென்று [illegible] கூறுகிறார்.

நாலடியார், 16-ம் அதிகாரம், மேன்மக்கள், 4-வது பாடல்.

செல்வழிக்கண் ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மை திறம்புரிந்து யார்மாட்டும்
நல்வரை நாட சிலநாள் அடிப்படின்
கல்வரையும் உண்டாம் நெறி.

[illegible] சான்றவரென்ற அரசகுலத்தாராகிய உன் சனங்கள் ஒருநாள் கண்டவர்களையுங்கூட பழமை [illegible] சிநேகித்து வருவார்கள் என்பது இதன்பொருள்.

10. இவ்வாறு சான்றவர், சான்றார், சா[illegible]ர் என்னும் பதங்கள் சத்திரியருக்குரிய பெயர்களாகத் த[illegible] நூல்களி ல்வழங்கி யிருக்கின்றன. இலக்கண இலக்கிய [illegible] முக்கியமல்லாத உலகவழக்கில் சான்றார் என[illegible] அதிகச்சாதா[illegible]மாயிருக்கிறது. அந்தச்சான்றார் என்னும் பதம் தமிழ்நூலுக்கும் வழக்குக்குமிசைய சாணார் என மருவியிருக்கிறது. அப்படியே,

மூன்று, மூன்றாவது, மூன்றான் என்பன
மூனு, மூனாவது, மூனான் எனவும்;
தோன்றும், தோன்[illegible], தோன்றாது என்பன
தோனும், தோனான், தோனாது எனவும்;

ஒன்றாது, என்பது ஒனாது எனவும் மருவியிருக்கின்றன.

11. சாணார் என்று சொல்லப்படுகிற சான்றோராகிய திராவிடச் சத்திரியருக்கு நாடாக்கள் என்னும் பெயரும் உண்டு. அப்[illegible] தேதிரிய என்னும் வடமொழிக்குச் சரியான தமிழ் வார்த்தையாயும் நாடாளுடையார் என்னும் பதம் கடைக்குறைபட்[illegible] நாடான் என்னும் வார்த்தையின் பன்மைமொ[illegible]கிறது. நாடாட்சி, நாடாட்சிமார் என்டனும் [illegible]யிருக்கிறார்கள்.

18

நளவெண்பா, சுயம்வரகாண்டம், 145-ம் பாடல்:—

கூன்சங்கின் பின்[illegible]கொடிபவளக் கோடிடறித்
தேன்சுழியில் வீழத் தி[illegible]க்கரத்தால்—வான்கடல்வத்
தந்தோ வெனவெடுக்கு[illegible]நாடாளுடையான்
செந்[illegible] பெ[illegible]ழியாயி[illegible].

கலி[illegible]காண்டம், 27-ம்பா[illegible]

வான்றோய்நீண் டுயர்ந்தமாடக்கொடி நுடக்கத்
தான்றோன்று மற்றிந்தடம்பதிதான்—வான[illegible]
வில்வினக்[illegible]விதர்ப்பநாடாளுடைய
னல்வின[illegible]ங்கு[illegible]கர்.

12. காவான், நாடாட்கள் என்னும் பெயர்கள் இப்போ[illegible] சான்றோர் சான்றார் என்னும் பெயர்களைப்போல சா[illegible] [illegible]வர்தாலும் நாடான் என்னும் பதம் பட்டப் பெயராகச் சொல்லப்படுகிறது. நாடன், நாடான், நாட்டான், நாட்டவர் என்பன ஒரே பொருள் கொள்ளும் மொழிகள்.

நளவெண்பா, சுயம்வரகாண்டம், 143-ம் பாடல்:

அன்னந் துயிலெழுப்ப வண்டாமரையலிற்
செங்கெலிவாள்சனையா [illegible]
கூனிரும்பு தீட்டுங்குலக்கோசலநாடன்
றேனிருந்த சொல்லாழிச்சசேய்.

கோசலநாடன் — கோசலநாடான் — கோசல அரசன்.

143-ம் பாடல்,

மாலீர்செங்கையத் துவள்ளைக்கொடி[illegible]
தானே குமன்னனக்கனிக்[illegible]
கைழக்கத்தையரா[illegible]நாடன்
மழைகோதைமா[illegible]பமன்.

காந்தாரநாடன் — காந்தாரநாடான் — காந்தார அரசன்.

149-ம் பாடல்:

அங்கைநெடுவேற்களுயிழையாய்வாவியின்வாய்ச்
சங்கம்புடைபெயரத்தான்கலங்கிச்-செங்கயலைப்
பூஞ்சிந்துகட்டேல்பொன்விளக்குங்கண்டனூரும்
மாஞ்சிந்துநாட்டானிம்மன்.

சிந்துநாட்டான் = சிந்துநாடன் = சிந்தியரசன்.

[illegible]தொடர்காண்டம், [illegible]-ம் பாடல்:

காதல்கவறாடல்கள்ளுண்டல்பொய்ம்மொழிக
[illegible]தன்மது[illegible]வைகண்டாய்-போதிற்
கிளையாமைமைவற்றிருநாடாசெம்மை
கிளையாமைபூண்டார்மேற்சென்று

நாடா = நாடானே = நாட்டரசனே.

43-ம் பாடல்:

சிறையில்கவருடனீ சினைத்தாயாகிற்
துறையிற்கதிர்முத்தஞ்சிந்துந்-துறையிற்
கரும்பொடியாமள்ளர்கடாவடிக்குநாடா
பொரும்படியாதென்றான்பிப்போது.

50-ம் பாடல்:

மனைக்குரியாரன்றேவருந்துயரந்தீர்ப்பார்
சினத்துச்சங்கின்வெண்டலையைத்தேறு-னைக்குங்
குவளைப்படைப்பைக்தாட்குண்டுநாடா
விவளைப்படையைத்தாவின்று.

பெருந்தேவனார்பாரதவெண்பா, உத்தியோக
பருவம், 27-ம் பாடல்:

இன்றைச்சொல்வந்துசெவிசுடலும்[illegible]
மன்று[illegible]மாதி[illegible]எதிர்த்தான்
[illegible]டிபொனெல்[illegible]ட்டான்
காக்குதம்பி[illegible]டித்தாம்போம்.

மன்னாட்டவர் = மன் + நாட்டவர் = பூம்
பனையாய் நாட்டரசர்.

87-ம் பாடல்.

இந்திரன்றன்மகனைவெலவிட்டான்காரணமாய்
[illegible]கேட்டான்பாண்டவர்க்கு-வந்தங்கோர்
[illegible]தியலுய்வந்துசித்துவேண்டுகிறகோன்கூறேனர்
[illegible]அனைவர்க்குதானைடைந்து.

88-ம் பாடல்.

*முன்போதிரவிக்கிருக்கிக்குமுரசொல்லப்ப.
பின்போதிலநாடன்போயினைபின்-கண்போதிற்
மற்றாளிக்கும்வில்லைமணிக்கவசகுண்டலமு
உற்றானிடமெனன்றேயுசுந்து.

முதனூலில் அங்கர்கோன் என்றதற்கு இந்நூலில் அநாடன் என்று கூறியது.

114654

அநாடன் = அங்கநாடன் = அங்கரசன்.

நாடான் என்பதற்கு நாட்டுக்கதிபதி என்று அருத்தம் என்று [illegible] கால்ட்வெல் ஐயர் (Rev. R. Caldwell) சொல்லியிருக்கிறார்.*

தோமாஸ்தரண்புல் என்றதுரை சுமார் 1825-ம் வருடத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: ஆதிபூர்வமான காலத்தில் இப்பிரதேசம் (திருநெல்வேலி) பெரிய பாண்டிய ராச்சியத்தின் ஒருபாகமாயிருந்தது, அவ்விராச்சியத்துக்குப பிரதான நகரம் மதுரை; அது நாடுகள் என்று சொல்லப்பட்ட பல சிறு ராச்சியங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சத்திரிய வம்சராகிய மேன்மைபொருந்திய ஒருகுலத்தாரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. அவர்களுக்கு சக்கரவர்த்தி பாண்டியராசா என்று பட்டப்பெயர். அவர்களரசா[illegible]யாயிருந்தது. அவர்களெல்லாரும் ஒரே [illegible] டிராயல் பிரத்[illegible] [illegible] ராசா[illegible]யிருந்தன.

* Nadans=Lords of the soil.

[illegible] [illegible]த்திர பவித்திர பரம்பரை [illegible]ரிசைக் கிரமமாய்ப் பட்டம் அடைந்தும் வந்தார்கள். *

இதில் பாண்டியராச்சியம் பல [illegible]களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சத்திரிய குலத்தாரால் ஆளப்பட்டு வந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது. [illegible]களாகிய பிரிவை யாண்டவர்களுக்கு நாடார் என்று பெயர்.

13. திராவிடச் சத்திரியராகிய சான்றோருக்குள் கருக்குப்பட்டையச்சான்றோர், நட்டாத்திச்சான்றோர், கொடிக்கால்சான்றோர் முதலாகிய பிரிவுகளுண்டு. [illegible]யம் ஏந்தியதாலும், ஆத்திமாலை தரிப்பதினாலும், இராஜ்யத்திலிருக்கை [illegible]ப்பதாலும் இந்தப்பெயர்கள் வந்தன. மேலே சொல்லிய ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம், 3-ம் பாடல்:

தொன்மைத்திருநீற்றுத்தொண்டினின்[illegible]
[illegible]ன்மைக்கணின்றவென்றங்குன்றுதார்
மன்னர்க்குவென்றிவடிவாட்படைபயிற்றுந்
[illegible]மைத்தொழில்விஞ்சையிற்றலைமைசார்ந்துள்ளார்

12-ம் பாடல்:

புறப்பட்டபோதின்கட்போர்த்தொழில்களகற்கும்
விறற்பெருஞ்சீர்க்காளையர்கள்வெகுண்டெழுந்தனர்
மறப்படைவாட்சுற்றத்தார்கேட்டோடிவந்து
செறற்கரும்போர்வீரர்க்கிருமருங்குஞ்சேர்ந்தார்கள்.

* In times of remote antiquity this provinc[illegible] formed part of the great Pandian dynasty, the capital of which was Madura; and was divided into Principalities and states, denominated Nadas, governed by a noble race of Chett[illegible], whose title and designation was Maha Chakrawarti R[illegible]; the Government was monarchical and despotic, each possessing an internal Government, independent of one another; their succession was hereditary." Mr. Thomas Turnbull.

[illegible]-ம் பாடல்:

சூழ்ந்தார்யாருமதியா[illegible]டர்வாள்
[illegible] பலகையார்தார்[illegible]ண்டுபுறம்போக்க
மற்றவன்முன்சொல்லிவரக்குறித்[illegible]க்களத்தே
பற்றலனைமுன்வரப்பார்த்தாத்தனிவீரர்?

இப்பாடல்களில் சான்றாராகிய ஏனாதிநாதநாயனார் சிவபத்திக்காரர் என்றும் மன்னர்க்கு வாளாயுதப்பயிற்சி செய்வித்தவரென்றும் சொல்லியிருப்பதுமல்லாமல், அத்தொழில் அவருக்குமாத்திர மல்ல அவர் குலத்தாருக்கெல்லாம் உரியதொழில் என்று விளங்கத்தக்கதாக அவர் சுற்றத்தாரும் அத்தொழி லுடையவர்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. [illegible]காடாளும் வேந்தராகப் பெரியபுராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற நாயன்மாரைத்[illegible] வேந்தர் குலத்தாராகச் சொல்லு[illegible] இந்நாயனாரும் கருக்குப்பட்டையச் சான்றோராயிருத்தல் வேண்டும். தொண்டைமண்டலச் சான்றோருக்கு கிராம[illegible] என்று பெயர்.

14. சான்றோர் குலத்தவர் பெரும்பா[illegible] சிவபத்தி[illegible]ள். இத்தேசத்திலுள்ள பூர்வ தேவாலயங்கள் எல்லாம் தமிழ் அரசரால் கட்டப்பட்டனவென்பது அவ்வாலயங்களிலுள்ள சிலாசாசனங்களால் விளங்கும். ஆயினும் அவர்களுடை[illegible]த்தத்தொழிலுக்கேற்க காளியையே மிகுதியாய் முன்வ[illegible]கி வந்ததுமன்றி அவ்வழக்கம்விடாமல் இக்காலிலும் வ[illegible]கி வருகிறார்கள், சாத்தாப்[illegible]ட[illegible] சொல்லுகிற [illegible]பெயரானதை எல்லாச் சாதியா[illegible]சுறுவார் முன்பே. உ[illegible]மான்மார்க்க அற்சிட்டர்களைப்பே[illegible] [illegible]துமார்க்க அற்சிட்டர்களுமுண்டு. வர்களையும் இத்[illegible] [illegible]காலமுதல் வழிபட்டு வந்தார்[illegible]

சதநாயருக்குக குலத்தவருமாகிய க[illegible] [illegible]ம்பன் ஆராதனையைப்பற்றி பாரதத்திலும் வாசிக்கிறோம்.

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், [illegible]பருவம்,
நாடுகரந்துறைசருக்கம் 9-வது கவி:

யாமளமறையால் [illegible]பணிவார்
[illegible]வகைத்தாயரிலொருத்தி
சாமள [illegible]வோடக்கர்வாழ்வாள்
சங்குதண்டங்கையிற்றரிப்பாள்
கோமளவல்லிக்கொடிசிகர்காளி
கோயிலின்முன்னரோர்வன்னி
நாமள விடுதற்கரியபலகலை
யானலம்பெறுபாதவகண்ணே.

10-வது கவி:

தத்தமபடையுங்கவசமுமனைத்துந்
தனித்தனியைவருந்தரித்து
மெய்த்திறலுடைபயாவுமத்தருவி[illegible]
கோடரத்தொளித்[illegible]
வைத்தனராகியாவருமுனைரா
[illegible]களும்பயிற்றி
முத்தலைவடிவேற்காளியைவணங்கி
[illegible]ர்புரிதொழில்முற்றும்.

உத்தியோகப்பருவம், களப்பலியூட்டு சருக்கம்,

6-வது பாடல்:

[illegible]ரமவற்குகல்லியத்தினத்துவ்விராவிற்
[illegible]த்தங்கள்சென்[illegible]
[illegible]ர்மெய்யுறுப்பனைத்தும்வீரன்
கொய்வருத்[illegible]னாய்துகொடுத்தனனென்பமன்னே.

7-வது பாடல்:

[illegible]ன்முன்னரவயவமரித்துமீட்டு
காண்டகமலர்ந்ததிபமெனக்[illegible]
பாண்டவர்யாளைத்தின்படி[illegible]
[illegible]ப்பலிகளீத்துவென்றி[illegible]வேண்டினார்.

இப்பாடல்களில் [illegible]டவர் [illegible]த்திர[illegible]யை வணங்கி [illegible]ந்தார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதுந் தவிர, அப்பத்திர[illegible] [illegible]த்திரியருக்குத் [illegible]றும் சொல்லியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் [illegible]தெய்வமுண்டென்பதை [illegible]யாத சிலர் சிறுதெய்வம் மேலானதெய்வம் எனக்குறி[illegible]யிருக்கிறார்கள். சான்றோர் காளிபுத்திரர் என்றதை [illegible] [illegible]றுவதிவார்கள்.

15. மற்றக்காரியங்களெல்லாம் ஒன்றுபோலிருந்தால் [illegible]வர்கள் பிராமணர் முதலிய மற்றச்சாதியாருக்கு அறிவிலும் விவேகத்திலுந் தாழ்ந்தவர்களல்லர். முற்காலத்தில் தமிழ் அரசராயிருந்தவர்களையும், கம்பர், பரிமேலழகர் முதலிய வித்துவான்களையும், மகோதரன் முதலான பிரபுக்களையும் நினைத்துப்பார்த்தால், சான்றோராகிய திராவிடசத்திரியருடைய பூர்வபுத்தி [illegible] தெளிவாய்த்தோன்றும்.

16. சான்றோர் [illegible]சாதியார் தசரதராமர்காலத்திலும் அவர்கள் கீர்த்திபெற்றிருந்தார்கள். அவர்களரசாட்சி வெகுகாலமாய் நிலைபெற்றிருந்தது. [illegible], அறுநூறு எழுநூறு வருடங்களுக்குமுந்தியே பாண்டியராச்சியஞ் செழிப்புடைத்திருந்தது. அக்காலத்தில் [illegible]ட்கிலேயர் என்ற சாதியார் சாதிகளின்கணக்கில் ஏற்படவேயில்லை. யூதர்கள் அப்போது கேபுகாத்நேச்சாரால் சிறைபிடிக்கப்படவில்லை. அப்புறம் கி. மு. 302-ம் வருடத்தில் பாண்டியராச்சியத்தையும் முத்து[illegible]யும்பற்றி மெகஸ்தனீஸ் [illegible] பேசியிருக்கிறார். அவர் செலியூக்கஸ் நிகட்டோர் இடத்[illegible]லிருந்து மகத அரசனாகிய சந்திரகுப்[illegible]க்கு அனுப்பப்பட்டதாரும் கி. பி. 20-ம் வருட[illegible] பாண்டிய அரசன் அகுத்[illegible]ராயனுக்குத் தாருபதியனுட[illegible] என்றவர் [illegible]யிருக்கிறார். கி. பி. 80-ம் வருடத்தில் பெரிப்ளஸ் [illegible]த்தகம் எழுதினவரும், கி. பி. 130-ம் வருடத்தில் பூகோளசாத்திரியாகிய தோலமியென்றவரும் பா[illegible]

ண்டியராசதானியாகிய கொற்கையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். (இந்தவிவரங்களைக் கால்வேல் அத்தியட்சர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார். அதிலிருந்து இது எழுதப்பட்டது. See Tinnevelly District Manual.) இவ்வளவு பூர்வமான இந்தராச்சியம் சுமார் 600 அல்லது 700 வருடங்களுக்கு முன்னோ தன்மகிமையை யிழந்துபோயிற்று. அப்பால் திராவிடச்சத்திரியர் மிகுந்ததுன்பம் அடையத்தொடங்கினார்கள். இப்போது அவர்களில் அநேகர் வியாபாரிகளாயும் பயிரிடுகிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். சிலர் கைத்தொழில்செய்து ஜீவிக்கிறார்கள். சிலர் தாலமுதலிய விருட்சங்களில் அமுது உற்பத்திசெய்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். சிவபெருமானுடைய விசேஷித்த அனுக்கிரகத்தால் சத்திரியனான சுராபாண்டியன் முதலாவது இவ்வித அமுது உற்பத்தியையறிந்ததாலும், அவன்வமிசத்தாரே அதை வெகுகாலமாய்நடத்திவந்ததாலும் திராவிடச்சத்திரியரை அமுத உற்பத்திசெய்தவர்கள் என்று பெயர்வரச்சொல்வது சரியென்றாலும் இக்காலத்தில் அமுது உற்பத்திசெய்கிறவர்கள் எல்லாரையும் சான்றோர் என்று சொல்வது பிசகு. சுராபானமானது இக்காலத்தில் வகைதெரியாதவர்களால் சற்றேகுறைவாக எண்ணப்பட்டாலும், முற்காலத்தில் தமிழ்நாடெங்கணும் மகிமைபெற்றிருந்ததென்பதைமறுக்க இடமில்லை. இப்போது யாவருக்கும் வகைவகையான மதுபானங்கள் ஆக்கப்பண்ணிக்கொடுக்கிற இங்கிலேயர் நமக்குள்ளிருப்பதால் சுராபானத்தைமதிப்பது குறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் தற்காலத்தில் ஆல்சாப்பு (Allsopp) பாஸ் (Bass) கின்னஸ் (Guinness) முதலியவர்கள் மது உற்பத்தியினால் சீர்திருந்திபெற்று அங்கிலேயருக்குள் மகிமையடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைப்போல முற்காலத்தில் அமுது உற்பத்திசெய்தவர்கள் இத்தேசத்தில் மகிமையாய் எண்ணப்பட்டது ஆச்சரியமல்ல. சான்றோர் அமுதம் உண்டுபண்ணினவர்களாயிருந்தாலும், அவ்வமுதத்தைத் தேவர்கள், பார்ப்பார்கள், சான்றோர்கள், முதலியயாவரும் உண்டுமகிழ்ந்துவந்தாலும்

(கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், உண்டாட்டுப்படலம் பார்க்க,) அவ்வமுதம் பழைமையாய்ப்புளித்து மதுவின்குணத்தைப் பெற்றபின்பின் உத்தமகுலத்தாரால் குறைவாக எண்ணப்படவந்தது. அதை உழவர் முதலியவர்களுக்காக கள்விலைஞர் என்னப்பட்ட பழையர் தங்கள் வசம்வைத்து விற்றுவந்தார்கள்.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், நாட்டுப்படலம், 50-வது பாடல்:

பழையர்தமனையன பழநறைநுகரும்
உழவர்தமனையனவுழுதொழிற்புரிய
மழவர்தமனையனமணவொலியினையின்
இழவர்தமனையனவிசைபயில்வனையாம்.

கால்வேல் ஐயர் சொல்லியிருக்கிறதாவது: தாலவிருட்சத்திலிருந்துண்டாகிய அமுதம் புளித்துப்பழநறையானபின் இந்துக்களுக்குள் குடிகாரனாயிருக்கிறவன் வழக்கமாய்ச்சாப்பிடுகிற மதுபானமாயிருந்தபோதிலும், அவ்வமுத உற்பத்திசெய்கிற சானார் பிராமணருக்குள் மிகுந்த ஒழுக்கமுடையவர்களைப்போலவே அப்பழநறையை மிகுந்த சாக்கிரதையாய் விலக்கிவருகிறார்கள். *

17. சான்றோர் என்றசாதியாரின் தற்காலநிலைமையைப் பார்த்து சிலர் மயங்குகிறார்கள். ஆனால் இவ்வுலகச்சரித்திரத்தை அறிந்தவர்களுக்கு இது நூதனமல்ல. நூறு வருடத்துக்குமுன் இத்தேசத்தை யாண்டுவந்த முகமதியருடைய நிலைமையையும் இருநூற்று முப்பதுவருடத்திற்குமுன் அரசாட்சிசெய்த தெலுங்கருடைய நிலைமையையும் கவனித்தால் திராவிடச்சத்திரியருடைய நிலைமையும் [illegible]

* The Shanars who extract the palmyra juice, which when allowed to ferment is the ordinary intoxicating drink of the Hindu drunkard, avoid the use of it in its fermented state as carefully as the most punctilious Brahmans. (Bp. Caldwell.)

...சான்று. அங்கிலேயர்முதலானோர் கி. பி. 1066 - ம் வருடத்தில் சென்லாக் (Senlac) என்ற இடத்தில் நார்மன் வீரருடன் யுத்தஞ்செய்துதோற்று அவர்கள் வசப்பட்டபின், அவர்களும் அவர்கள்பாஷையும் ஒன்றுபட்டு சமார் முந்நூறுவருடத்துக்குள், "நானும் அங்கிலேயன் என்று நினைத்தாயா'' என்பதாய் நார்மன்வீரர் சபதஞ்செய்யும்படியாயிற்று.

நாலடியார், 37-ம் அதிகாரம் பன்னிரண்டு,
8-வது கவி:

உடைப்பெருஞ்செல்வருஞ்சான்றோருங்கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர்மக்களுங்கீழும் — பெருகிக்
கடைக்காறலைக்கண்ணதாகிக்குடைக்கவிழ்ந்தபோற்
கீழ்மேலாய்நிற்குமுலகு.

இவ்விதமாய் தமிழ்நாட்டில் அரசுபுரிந்துவந்த சத்திரியர் கொடியரான அன்னியரால் செயிக்கப்பட்டு அன்பழிந்த பின் இப்போது அவர்களிருக்கிற நிலையிலிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. ஞாபகத்தை நீண்டகாலத்துக்கு உபயோகப்படுத்த அச்சுயந்திராணியில்லாத சிலபேர்கள் நூறு வருடத்துக்குமுன்னே அதிகாரம் பண்ணினவர்கள் பெரியவர்கள் கெட்டுப் போனார்களே என்னசெய்யலாம் என்று கவலைப்படுவார்கள் அதற்குமுன்னே மேன்மக்கள் என்றுபேர்பெற்று தேசமுழுவதையும் ஆண்டுவந்தவர்கள்யாரென்று விசாரிக்கவும் மாட்டார்கள்.

18. மேலேசொல்லிய எக்காரியத்தின் விபரீதமாவது சான்றோர் மேன்மைப்பாராட்ட இடமில்லை. அவர்களே மேன்மக்கள் [illegible] காலத்தில் அல்லது குடும்பத்திலிறக்கும்படி [illegible]செய்தது அவர்கள் செயலின்றேயல்ல. அதினாலின்று அவர்கள் மேன்மக்களுக்குரிய பிரகாரமும் சான்றோருக்குரிய இலக்கணங்களைப்பற்றி குறள் நாலடியார் முதலிய நூல்களில் சொல்லியிருக்கிறவிதமாயும் கண்டுகொள்ளாக் கட்டுமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மெய்யானகோர்க்கத்துக்கு இதுவேமார்க்கமேவழி.

அரக்குமாளிகையென்ற இளவரசுநாடகம்,
3-வது பக்கத்தில்:

மங்களம்.

இராகம் அசாவேரி - தாளம் திரிபுடை

மங்களஞ் செயமங்களம் - சுபமங்களம் மங்களம்!

* * * *

மெய்த்திறமுங்கெச்சூர்தண்டைகை
ருந்தற்புதசேவலூர்வளநகர்
செய்புக்குளோர்மக்கொருநிருல
முற்றுவர்புகழ்விற்பரிமணநிறை
வீரகன்மாலைபடைத்தவர்
காரணபத்திரகாளிவரத்தினர்
[illegible]க்கொடியுந்தங்கமலையும்.
[illegible]வகொண்ட
துங்கப்புகழால்தங்குநல்ல
சான்றோர்க்கும். (மங்களஞ்.)

முற்றிற்று.

114654